

A hókirálynő – egy szeretnivaló darab a szeretet erejéről

Írta: Major Zoltán

2014. december 14. vasárnap, 15:20

Mind látványban, mind történetben és drámaiságban csodálatos történetet állított bábszínpadra a Bóbita csapata, igazi adventi ajándékot. A hókirálynő időtlen meséje a szeretetről és annak erejéről szól, mely karácsony környékén különösen fontos üzenetet hordoz magában. A darab rendezőjével, Kovács Petrával beszélgettünk, akinek ez a mű egyben "Bóbitás" bemutatkozása is volt. (Fotó: Bublik Róbert)

- Mi fogott meg téged személy szerint A hókirálynő meséjében, mi számodra az üzenete? Mióta foglalkoztat a téma?

- Régóta foglalkoztat ez a mese engem. Több színpadi feldolgozást láttam belőle. Ami talán a legnehezebb benne, hogy ez egy epikus történet. Gerda végigjárja az útját, vándorol, és végül megtalálja és megmenti Kayt. De nagyon más epikusan és más drámaian vándorolni. Az írás közben arra kellett figyelni, hogy végig fent tudjuk tartani a drámát. Az eredeti mesében a keresett szó az örökkévalóság. Én ezt nem tudtam megfejtetni. Nekem másról szólt a történet. A szeretetről, arról a végtelen és varázslatos emberi érzésről, ami csodákra képes. Ezért változtattuk meg a darabban az örökkévalóságot a „szeretlek” szóra. Amit át akartam adni a gyerekeknek az az, hogy higgyenek ebben a szóban, ne felejtsek el kimondani, mert nem lehet

A hókirálynő – egy szeretnivaló darab a szeretet erejéről

Írta: Major Zoltán

2014. december 14. vasárnap, 15:20

elégszer mondani. Nekem különösen fontos (bár ez talán elcsépelten hangzik), hogy a világunkban, ahol egyre több a negatív dolog, a szeretetlenség, ott egy előadás teljes egészében a szeretetről és a szeretet erejéről szóljon. A szeretet szebbé és jobbá tudja tenni az életünket. És különösen ebben az időszakban (advent és karácsony) nem lehet eleget beszélni a szeretet erejéről.

- Mit mond szerinted egy mai gyereknek A hókirálynő története? Mennyire tud vajon azonosulni a két főszereplővé, Kay-jal és Gerdával?

- A gyerekek sokkal tisztábbak még, mint a felnőttek. Ezért szerintem könnyen megtalálja őket a darab üzenete. A nyilvános főpróba után beszélgettem a gyerekekkel és teljesen értették a darabot, tudták miről szól. Legtöbben a kedvenc jelenetükként azt említették, amikor Gerda a végén felolvasztja Kay szívét. Ez azért fontos, mert úgy tűnik megérintette őket az, amiről a darab szól. Azt hiszem, hogy Gerdával könnyebb azonosulni, hisz ő az aktív hős. Míg Kay passzív, hisz megfagyott a szíve. Próbáltuk úgy formálni a történetet, hogy találjanak benne olyan szereplőket, akikkel szimpatizálhatnak és lehet rajtuk nevetni is.

- Hogyan, mikor történt a felkérés a Bóbita részéről, hogy megrendezd A hókirálynőt? Mennyi időtök volt a próbákra?

- Ha jól emlékszem, tavaly év elején kért fel **Sramó Gábor** a rendezésre. Azt mondta, hogy szeretnének egy olyan karácsonyi mesét, amit az elkövetkezendő években elővehetnek a karácsonyi időszakban. Ő a Hókirálynőre gondolt. Szívesen elvállaltam, bár kicsit félttem tőle, mert nem túl könnyű mese. Ezután megírtuk a darabot, amit az NKA pályázatra beadott a bábszínház és sikerült is nyerniük vele. A próbák október végén kezdődtek és körülbelül 5 hetünk volt rá. lassan állt össze a dolog. Sok technikai akadályt kellett leküzdeniük a színészeknek is és nekem is. De a végeredménnyel elégedett vagyok.

- Az egész előadásról elmondható, hogy nagy odafigyeléssel készült, gyönyörűek a bábok, különleges a díszlet, az egész világ egy nagy díszes körforgásban van, melyre rátelepszik, mindent beborít a Hókirálynő. Kérlek, mesélj az alkotófolyamatról! Mennyire volt lehetőséged beleszólni a zenébe, az említett díszletbe és a bábokba, fényekbe, vagy akár a szövegekbe? Atdál-e improvizációra lehetőséget a színészeknek?

A hókirálynő – egy szeretnivaló darab a szeretet erejéről

Írta: Major Zoltán

2014. december 14. vasárnap, 15:20

- A megírásban végig jelen voltam és minden változat után átbeszéltük az íróval, hogy mi az, ami jó és min kellene még változtatni. A végleges változat így azt tükrözi, amit én szerettem volna. Mind a tervezővel, mind a zeneszerzővel szoros kapcsolatban voltunk a munkafolyamat során. A hókirálynő figurája nagy kérdés volt, mert szerettem volna valahogy megfogni az ő testetlen, légies, hóviharszerűségét. És ehhez nekem leginkább a fólia passzolt. Ennek az anyagnak van olyan játéka, ami legjobban visszaadja azt a örvénylést, amilyennek a királynőt elképzeltem. Persze egy nagy hóörvény lett volna a legjobb, ami megfoghatatlan, de nem nagyon gyártanak robotizált hóviharokat bábszínpadra.

Szeretek a színészekkel egy kreatív teamként együtt dolgozni. Szeretem, ha hozzátesznek ők is a karakterekhez, improvizálnak. Úgy gondolom akkor lesz igazán egy színészé a szerep és a figura, ha sok mindent hagyok neki szabadon kipróbálni. Nem kényszeríthetem bele valamibe, ami nem passzol rá, mert akkor az nem fog működni. Persze, vannak dolgok, amikből nem engedek, de fontos, hogy a színész magáénak érezze a szerepet, a bábját, hogy találjon egy kapcsolódási pontot önmaga és a megformált szerep között.

- Ha jól tudom, első alkalommal rendezel a Bóbita Bábszínházban. A társulattal, illetve a készítő csapattal dolgoztál esetleg korábban is már? Vagy mindenki számára egy szép kezdet volt?

- A Bóbitában ez volt az első munkám, most először dolgoztam együtt a társulattal. Némelyiküket régről ismertem, de volt, akivel csak most találkoztam. Több előadásukat megnéztem, mielőtt elmentem volna hozzájuk rendezni, hogy képbem legyek a szereposztást illetően. A hókirálynő író-dramaturgja **Ábrahám Eszter**, akivel még nem dolgoztam együtt, de ebben az évadban mindegyik darabomat ő írja, illetve dramatizálja. Nem volt egy nagy ismeretlenbe ugrás ez, hiszen az édesanyámról van szó. Könnyű volt az együttműködés, mert ott volt Ő is végig Pécsen, így ha bármi változást kellett eszközölni, akkor azt rögtön megoldotta. A tervezővel,

Gáborral

Michac

is

az első közös együttműködésünk volt. Már több munkáját láttam és nagyon érdekelt a látványvilága, illetve tudtam, hogy nagyon szép bábokra számíthatok tőle.

Takács Danival

, a zeneszerzővel viszont már többször dolgoztam együtt. Szeretem azt, hogy mindig nagyon igényesen, élőhangszerekkel dolgozik. A mostani munka elején elküldtem neki egy komolyzenei művet, ami engem inspirált a darabbal kapcsolatosan, és arra kértem, hogy ebből induljon ki. Ő pedig tökéletesen visszaadta azt, amit zeneileg elképzeltem az előadásban.

- Az SZFE-n végeztél. Mennyire fektettek ott hangsúlyt a bábszínházra, mint külön

A hókirálynő – egy szeretnivaló darab a szeretet erejéről

Írta: Major Zoltán

2014. december 14. vasárnap, 15:20

világra, tanultad, vagy autodidakta módon tanultál bele ebbe a mesterségbe?

- 2013-ban végeztem a Színház és Filmművészeti Egyetem színházrendező szak-bábszínházi rendező szakirányán. Direkt ezért mentem oda, ezt akartam csinálni. Imádom az előszínházat. Nézni, foglalkozni vele, de nem rendezni. Nekem a bábszínház a szerelmem. Otthon érzem magam benne. Nagyon szeretem a báb műfaját: a sokszínűségét, az absztrahálást, a finomságát és a témérdek benne rejlő lehetőséget. Az pedig külön szépség benne, hogy gyerekeknek készítesz előadásokat. Mindig szörnyen izgulok, mikor először találkozik az előadásom a közönséggel. A gyerek ugyanis őszinte reakciókat ad: ha tetszik neki, élvezi, figyel, együtt él a darabbal, ha viszont nem, akkor unatkozik. Az én fő tesztközönségem a kislányom, aki jó színházi gyerek lévén sok próbát ül végig. Próbálom kifaggatni, hogy mi az, ami tetszett neki, és mi untatta. Van, hogy olyan dolgokat mond, amire én felnőttként nem is gondoltam volna. Az egyetemen ugyanakkora hangsúlyt fektettek a bábos képzésre is, mint az előszínházira. Sok mindent el tudtam ott sajátítani, de igazán csak kint, a gyakorlatban lehet ezt a szakmát megtanulni.

- További együttműködések is kilátásban vannak a Bóbitával?

- Igen, tervben van a közös munka a Bóbita Bábszínházzal, aminek nagyon örülök, mert nagyon tehetséges csapattal dolgozhattam itt együtt.